

Mites i estrelles

Índex	Pàgina
Introducció	3
Àries de Laura Burgui Castillo	5
Taure d'Ignasi Parra i Albà	6
Bessons de Bea Hügeanu	7
Càncer de Brenda Ngagni Rodríguez	8
Leo de Mar Roselló Giró	10
Virgo de Jennifer Busquet Hernández	11
Libra de Khadidja Limani	12
Escorpí de Joel Vila Vives	13
Sagitari de Marc Manero Anca	14
Capricorn de Tània Castellví Murillo	15
Aquari de Dina Hajjaj	16
Peixos de Júlia Ribes Fabregat	17
Orió d'Andrés Sáez Subías	19

Introducció

A l'assignatura de mitologia hem estat estudiant diferents mites i hem elaborat un treball sobre les constel·lacions.

De la mateixa manera que ens sembla veure formes d'animals o d'objectes en les capricioses formes dels núvols, les civilitzacions antigues van fer un joc similar amb les combinacions de punts que veien en el cel nocturn.

Els més curiosos devien observar amb fascinació les estrelles i van veure que les combinacions es repetien i es movien harmònicament en el cel. La seva imaginació i les seves creences religioses van fer que hi veiessin les formes dels seus déus i dels personatges de la mitologia.

Nosaltres hem fet un estudi de les diferents constel·lacions que conformen el zodíac, hem elaborat una breu introducció de cada constel·lació i seguidament hem donat l'explicació mitològica dels personatges que els grecs antics hi havia vist.

Per cert! Zodíac és una paraula grega que significa “ el camí dels animals”

També hi hem afegit l'estudi de la constel·lació d'Orió, que tot i no pertànyer al zodíac, ens va semblar molt interessant.

Aries

Àries és un dels 12 signes del horòscop les persones que són àries van néixer entre el 21 de Març i 20 d'abril

Els estels principals d'aquesta constel·lació són:

- Hamal és un estel 15 vegades més gran que el sol i 90 vegades més brillant.
- La segona estrella és Sheratan que és un estel amb la mateixa massa que el sol.
- Gamma d'Àries és un sistema estel·lar triple, el principal component rep el nom Mesarthim tot això està a 204 anys llum de la terra.

El mite d'Àries diu que Atamant rei de Bootia i la seva dona Néfele (nimfa), van tenir dos fills anomenats Frixos (heroi grec) i Hel·le (heroïna).

Amb el pas del temps Atamant va deixar Néfele i es va casar amb Ino. Encara que el rei estimava el seu fill Frix, ella l'odiava. Aquest odi d'Ino cap a Frix es va fer tan gran que va voler matar-lo a ell i a la seva germana Hel·le.

Tot i que ho va intentar, no ho va aconseguir perquè la seva mare va enviar un corder amb pell d'or i ales per a que els rescatés i els portés en un lloc segur.

Durant el viatge Hel·le va caure i es va ofegar al mar que a partir d'aleshores es va anomenar Hel·lespont. Ja a terra Frix va sacrificar el corder i es va quedar la seva pell d'or. Zeus, en agraïment per haver rescatat Frix, va elevar el corder entre les estrelles.

Laura Burgui Castillo

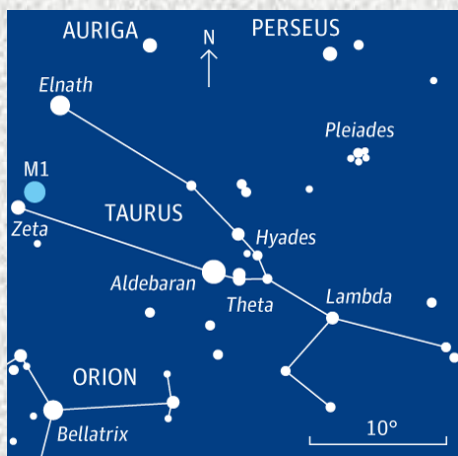
Taure

Taure (en llatí *Taurus* "bou") és una constel·lació ubicada en el cel entre Àries i Gemini; al nord està Perseu i Auriga, al sud-oest Orió, i al sud-est Eridà i Cetus.

L'estrella més brillant d'aquesta constel·lació és Aldebaran que està just al mig. Les banyes del bou apunten a l'oest, indicat per Elnath (Beta Tauri, tradicionalment compartit amb Auriga) i Zeta Tauri.

Aldebaran té aproximadament un diàmetre equivalent a 38 vegades el diàmetre del Sol. El satèl·lit Hipparcos ha determinat la seva distància en 65,1 anys llum. Amb una magnitud (lluminositat) aparent de 0,85, és a dir, brilla amb 150 vegades la lluminositat del Sol. Es considera la 14a estrella més brillant.

Aldebaran és fàcil de localitzar al cel, tan sols cal seguir d'esquerra a dreta les tres estrelles del cinturó

d'Orió, la primera estrella brillant que es troba continuant aquesta línia és Aldebaran.

El seu nom prové de l'àrab (ad-dabarān) que significa 'el seguidor', fent referència al fet que l'estrella sembla seguir les plèiades en el seu viatge nocturn a través del cel.

Eratòstenes de Cirene, astrònom i matemàtic grec del segle II aC, va escriure un llibre sobre les constel·lacions en què explica dos versions per identificar el toro de la mitologia que correspon a la constel·lació que ens ocupa. La primera versió i, probablement, la més generalitzada és que correspon al que va raptar Europa, una princesa fenícia, que Zeus va fer pujar sobre el llom i, abans que se n'adonés, es va endinsar al mar i va començar a nedar fins que va arribar a Creta, on va tornar a recuperar l'aspecte d'un déu. Zeus va aconseguir conquerir Europa i d'aquesta unió en va néixer Minos.

L'altra versió que ens dóna el mateix Eratòstenes és que es tracta d'una vaca, rèplica de la nimfa Io. Zeus s'havia enamorat de la nimfa per la seva gran bellesa i li va enviar un somni per a acudir a una cita amb ell. Ella així ho va fer, però Hera, esposa de Zeus, es va ensumar la infidelitat i Zeus va haver de transformar Io en una vaca per tal d'evitar les sospites, cosa que no va aconseguir.

Ignasi Parra i Albà

Bessons

Bessons o Gèminis és la tercera constel·lació zodiacal. Les persones nascudes entre 22 de maig- 21 de juny formen part d'aquest signe del zodíac. Les estrelles més brillants d'aquesta són Castor i Pòl·lux: Castor de segona magnitud, que està a 51 anys llum. Pòl·lux de primera magnitud, i es 8 vegades mes gran que el sol.

El mite conta que la reina d'Esparta Leda, una mortal, caminava al costat d'un llac, on hi havia un preciós cigne del qual es va enamorar. Leda aquella nit s'hi va unir. El que Leda no sabia era que el cigne era Zeus, que es podia convertir en qualsevol cosa. Zeus estava enamorat de Leda, però aquesta el rebutjava per això el Déu es va convertir en aquest animal.

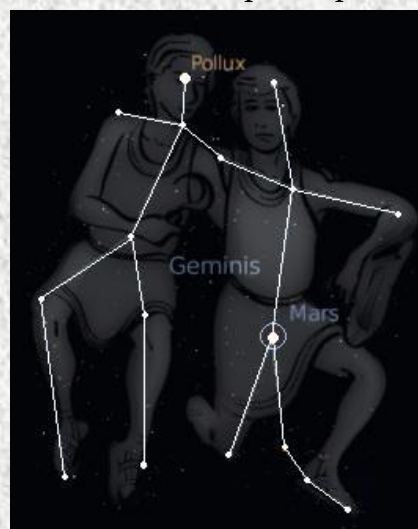

Leda en un moment va tancar els ulls i en obrir-los va descobrir la veritat. Leda va tenir una apassionant nit amb el seu marit el rei d'espartà Tindàreu. D'aquesta manera Leda en la mateixa nit va quedar embarassada dues vegades. Com que s'havia unit a un cigne, en lloc de tenir un part, va pondre dos ous. A cada ou hi havien dos nens. Del primer ou van sortir Pòl·lux i Helena,

immortals perquè Zeus n'era el pare. En canvi a l'altre ou van nàixer Càstor i Clitemnestra, mortals perquè eren fills de Tindàreu.

Amb el pas del temps Pòl·lux i Càstor es van fer inseparables. Junts van participar en l'expedició dels

Argonautes. Diverses vegades van rescatar a la tripulació i per això els van anomenar els patrons mariners.

Els germans es van enamorar de dues bessones Hilària i Febe. Les van raptar i es van casar amb elles. Però Ides i Liceu, també germans bessons, també estaven enamorats de les noies, i van lluitar contra Pòl·lux i Càstor. En la lluita, una espasa va travessar el cor de Càstor (mortal) que va posar fi a la seva vida. Pòl·lux estava molt trist i com que era immortal no es podia treure la vida, aleshores va anar a veure al seu pare Zeus i li va demanar la mort. Zeus en canvi va fer un pacte amb el seu germà Hades, així els germans passen cada any sis mesos a l'Olimp i sis mesos a l'infern. Finalment Zeus, commogut pel seu amor fraternal, els va portar entre les estrelles.

Bea Huguenu

Càncer

Càncer és el quart signe zodiacal i regeix els nascuts del 22 de juny al 22 de juliol, es caracteritza per ser un dels signes més desafiadors de tot el Zodíac, poden resultar difícils de comprendre i presentar des d'una personalitat molt tímida fins molt atrevida.

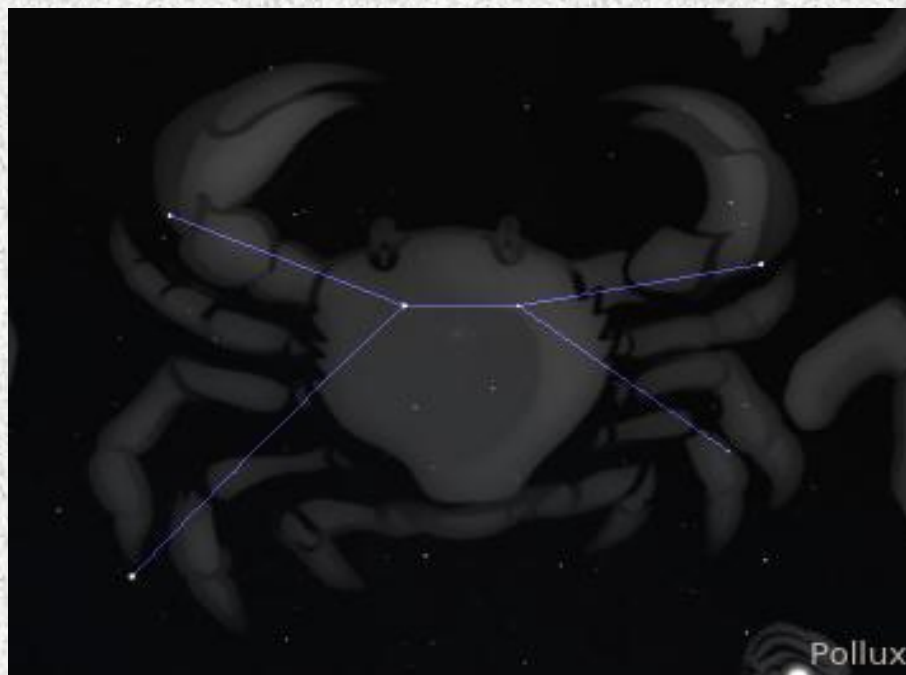
Segons el mite, Hera, agraïda pel valent però infructuós esforç de Carcinus, el va posar al cel creant la constel·lació de Càncer al Zodíac. Va ser situat al costat del Lleó, la figura posada per Zeus en commemoració de la mort del Lleó de Nemea a mans del seu fill Hèracles en el primer dels seus treballs.

Mentres tots dos lluitaven (Hera i Hèrcules), Hera va demanar ajuda de la bèstia Carcinus un cranc gegant que habitava també per la zona. El cranc va atacar amb les seves pines Hèrcules als peus per despistar-lo i que la Hidra pogués matar-lo; No obstant Hèrcules el va aixafar amb el seu taló.

El número d'estrelles que te Càncer és 104 estrelles, l'estrella més brillant és «Tarf» .

Brenda Ngagni Rodríguez

Leo

Leo és una de les constel·lacions més conegudes. Conté moltes estrelles brillants, destacant entre elles alfa Leonis o *Regulus*, que és la més brillant amb magnitud 1,35, l'estrella és calenta blanca-blavosa i és 240 vegades més lluminosa que el sol, per altra banda el seu nom *Regulus* vol dir en llatí petit rei.

Els que són Leo han nascut entre 23 de juliol i el 23 d'agost, diuen que els Leo lleials, generosos i protectors.

El mite que està relacionat amb Leo és el Lleó de Nemea:

En la mitologia grega, el lleó de Nemea era un desprietat monstre que vivia en Nemea. Finalment va ser vençut per Hèracles, entrant a la cova per una de les dues entrades. Llavors el va acorralar i el va estrangular, ja que no podia llençar-li fletxes perquè li rebotaven. Després per treure-li la pell va utilitzar les pròpies ungles del lleó i li va esgarrar la pell, i es va fer una capa.

El lleó de Nemea es considera fill de Tifó i Equidna o de Ortos i Quimera, encara que també s'ha dit que hauria caigut des de la lluna, com a fill de Zeus i Selene.

Mar Roselló Giró

Virgo

A l'astrologia tropical, que està dividida en dotze parts iguals de 30 graus d'eclíptica. Es considera que algú és de Verge quan neix entre el 24 d'agost al 23 de setembre, o també que les dates inici i fi poden canviar cada any en funció de l'equinocci de març. També a l'astrologia sideral, és basada en el trànsit del Sol sobre les constel·lacions. Es considera que algú del signe Verge és quan neix entre el 16 de setembre i el 15 d'octubre.

A la mitologia, la constel·lació de Verge es refereix a la deessa Ishtar, que se'n va anar a l'infern per buscar convertir el seu amor en l'amant del déu Tamuz. Quan la deessa se'n va anar a l'infern per trobar el seu amant, no se'n va poder anar, cosa que va resultar en un món desolat.

A l'antiga Babilònia també se la relaciona amb la Ishtar, la Deessa de la Procreació, que va baixar a l'Hades a recuperar el seu marit, Tammuz el pastor, que havia estat segrestat.

Per a la mitologia egípcia, Verge és Isis, l'encarregada d'introduir a la humanitat la pràctica del matrimoni, la medicina, la maternitat i la bruixeria.

A la mitologia Romana, aquesta constel·lació es relaciona amb Ceres, la deessa del blat equivalent a la deessa Demèter grega.

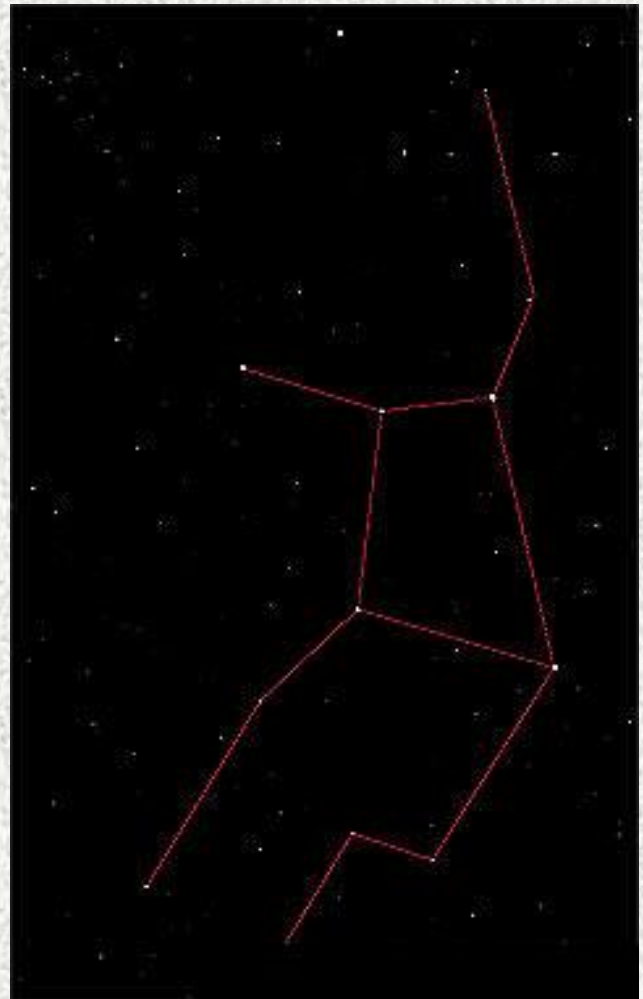

Hi ha qui relaciona Verge amb la immaculada concepció. El seu símbol semblaria estar marcat amb les lletres MV (per *Maria Virgo*, o Verge Maria). És per això que hi ha qui la relaciona amb la Santa Mare. A la Mitologia Grega, la imatge més reconeguda de la constel·lació de Verge és la de la deessa Astraea.

Astraea, la Donzella de les Estrelles, era la filla de Zeus i Themis. Ella va ser l'última dels déus a conuiu amb els éssers humans als anys de l'Alció, que és el nom amb què es van conèixer els temps de pau. Tant ella com la seva mare van ser la mateixa encarnació de la justícia.

Ella es va elevar al cel per convertir-se en la constel·lació de Verge, i la balança de la justícia que ella sostenia va ser reconeguda després com la constel·lació veïna de Balança.

Si hi ha alguna cosa que és segura, és que aquesta constel·lació està relacionada amb la fertilitat.

Les estrelles més brillants són:

α *Virginis* (*Spica*), la més brillant de la constel·lació amb magnitud aparent +1,0. Està a 260,9 anys llum.

γ *Virginis* (*Porrima*), la segona més brillant amb magnitud 2,74. Està a 38,1 anys llum.

Jennifer Busquet Hernández

Libra

Librea (balanza) es la séptima constelación del zodiaco en el cielo. Bastante discreta, no tiene estrellas de primera magnitud, estando situada entre Virgo al oeste y Escorpio al este, notablemente más llamativas.

Como se evidencia por los nombres de sus estrellas más brillantes, fue en algún momento parte de las pinzas del escorpión: así, Zubenelgenubi (α *Librae*) significa «pinza del sur».

Tiene una edad de 9000 millones de años.

La balanza que simboliza a libra proviene de la diosa Astrea. Astrea era hija de Zeus y Temis, siendo por tanto descendiente de las titánides. Se representa a Astrea como una diosa alada con una aureola brillante, que porta una antorcha (todos estos son atributos de una diosa estelar) y los rayos de Zeus.

Como se menciona en la historia mitológica de Virgo, Astrea ascendió al cielo como recompensa por haber luchado junto a su padre Zeus y por haber estado en el mundo de los mortales para impartir justicia entre los humanos.

Cuando fue ascendida al cielo por Zeus, este también ascendió a la balanza y la colocó a la derecha de Virgo; razón por la que vemos a Libra entre las constelaciones de Virgo y de Escorpio, que es de muchísima ayuda para diferenciar a las personas de Virgo de las personas de Escorpio, que en muchas ocasiones proyectan conductas semejantes.

Khadidja Limani

Escorpí

La constel·lació d'escorpió és una de les 88 constel·lacions modernes, i anteriorment havia estat unida a la constel·lació de libra. La principal estrella d'escorpió és alfa Scorpii o Antares que és una de les estrelles més brillant del cel, és una gegant vermella, està a 550 anys llum, té una massa 12 vegades superior al sol i té un diàmetre 700 vegades superior al sol.

Mitologia:

El mite d'escorpió té diverses versions. Una primera versió ens conta que Orió el caçador s'havia tret els ulls en un atac de gelosia, i mentre vagava cec pel món va trepitjar un escorpí i l'escorpí el va picar, aleshores els déus van elevar a Orió i l'escorpí al cel en

extremos oposats de manera que Orió està fugint de l'escorpí.

I l'altra versió és que Orió va intentar violar Artemis en mig del bosc, i Artemis, intentant defensar-se, va demanar ajuda a un escorpí i aquest va picar a Orió.

Probablement la versió més generalitzada és la que ens conta que Orió estava caçant amb Artemis i va presumir de poder donar mort a qualsevol bèstia que habités la terra. Aleshores Gea, la Mare Terra li va enviar un escorpí gegant per a que el matés. L'escorpí ho va aconseguir i Artemis li va demanar a Zeus que enviés Orió al cel entre les constel·lacions. Zeus ho va fer, però també va enviar l'escorpí.

Joel Vila Vives

Sagitari

La constel·lació de Sagitari, és majoritàriament representada com un centaure sostenint un arc.

Sagitari es troba entre Escorpí i Capricorn.

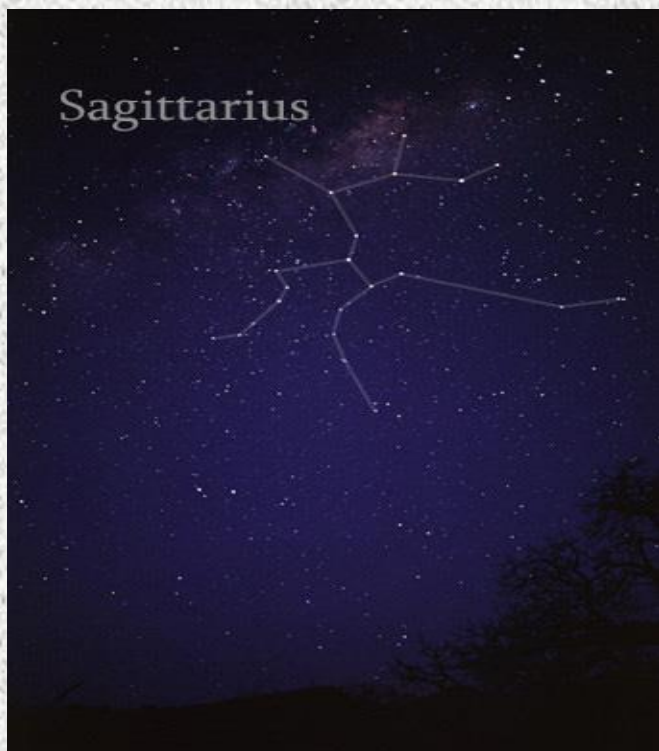
L'estrella més brillant d'aquesta constel·lació s'anomena Kaus Australis, una gegant de color blanc-blavós i està a 145 anys llum de la Via Làctia.

La segona més brillant és Nunki, el que més destaca d'ella és la característica de tenir una massa 8 vegades més gran a la del Sol.

El mite que es relaciona amb la constel·lació, és el mite del centaure Quiró, fill de Filira i Cronos. Quiró tenia el cos d'un cavall perquè Cronos es va convertir en un per a poder enganyar la seva esposa Rea i poder estar amb la seva amant Filira.

Quiró va créixer entrenant amb Apol·lo i Artemisa, i va acabar tenint un gran desenvolupament físic, de la diplomàcia, de l'aventura i el coratge. A part d'això tenia un maneig increïble de l'arc, per això diuen que la constel·lació de Sagitari és Quiró, perquè suposadament està apuntat al cor d'Escorpí per defensar-se d'un nou atac.

Marc Manero Anca

Capricorn

Capricorn representa Amaltea (meitat cabra, meitat peix), que va cuidar i va alimentar Zeus quan aquest era petit. Rea li va confiar Zeus a Amaltea perquè el protegís del seu pare Cronos.

Segons alguns, Amaltea era una nimfa de l'Arcàdia; per a d'altres, una nimfa en forma de cabra. Amaltea i la seva filla Adrastea van criar a Zeus amb mel i llet. Amaltea tenia admirables banyes que li creixien i vessaven nèctar i ambrosia, i quan una d'elles se li va trencar, el van omplir de fruits per oferir-lo a Zeus. És la famosa banya d'Amaltea, símbol d'abundància i dita.

A partir d'aquest succés, Zeus la va col·locar en una de les constel·lacions de el cel.

Una altra versió de el mite de Capricorn diu que Pan, déu dels caçadors i pastors, és perseguit per la serp Tifó i, per escapar, es llança a riu Nil, convertint-se en peix en la part posterior i en un boc en l'altra. Zeus admira aquesta estratagema i l'eleva al cel.

L'estrella més brillant de la constel·lació de Capricorn és Deneb Algedi. Es troba a només 38'6 anys llum del Sistema Solar.

Nom en català: Capricorn.

Nom en llatí: *Capricornus*.

Tània Castellví Murillo

Aquari

Aquari és una de les constel·lacions conegudes per l'astronomia moderna, descrita per Claudi Ptolomeu. Es considera Aquari una persona que ha nascut entre 21 de gener al 19 de febrer. Simbolitza la revolució i el seu símbol representa la saviesa en ser.

El nom d'Aquari és per fer-li homenatge al déu An (déu del cel) que vessa l'aigua de la immortalitat sobre la Terra, algunes vegades el riu Eridanus es representa com el que derrama el vas d'Aquari.

La constel·lació d'aquari és una de les constel·lacions conegudes amb més antiguitat, i està situada en una zona anomenada Mar o Aqua.

Aquari és la desena constel·lació més extensa i és 60 vegades més gran que el sol, i inclou 56 estrelles, la seva estrella més brillant és Sadalsuud està a 610 anys llum de la terra, i la segona

Sadalmelik que està situada a 760 anys llum.

El conegut mite identifica Aquari, que també era conegut com a escandidor, amb Ganimedes.

Ganimedes és fill de Laomedont (rei de Troia). El seu pare li va encarregar la tasca de guardar els ramats a les muntanyes. Ganimedes era un dels mortals més guapos així que Zeus es va enamorar d'ell i, convertint-se en àliga, el va raptar per emportar-se'l a l'Olimp. Com a compensació Zeus havia regalat al pare de Ganimedes unes eugues divines immortals. A l'Olimp Ganimedes es converteix en el coper diví encarregat de servir els déus.

Aquari generalment representa la figura d'un home amb una gerra de la qual vessa un líquid.

A vegades Aquari també ha estat identificat com a Deucalió, el que es va salvar amb la seva dona Pirra del diluvi universal enviat per Zeus.

Dina Hajjaj

Peixos

Peixos és una de les dotze constel·lacions del zodíac. A l'est es troba la constel·lació d'Àries, i a l'oest la d'Aquari. *Eta Piscium* és l'estrella més brillant de Peixos, té una magnitud de +3,62 i s'ubica a una distància aproximada de 294 anys llum de la Terra. Peixos és una constel·lació molt gran, i la seva estrella més propera a nosaltres està a 45 anys llum

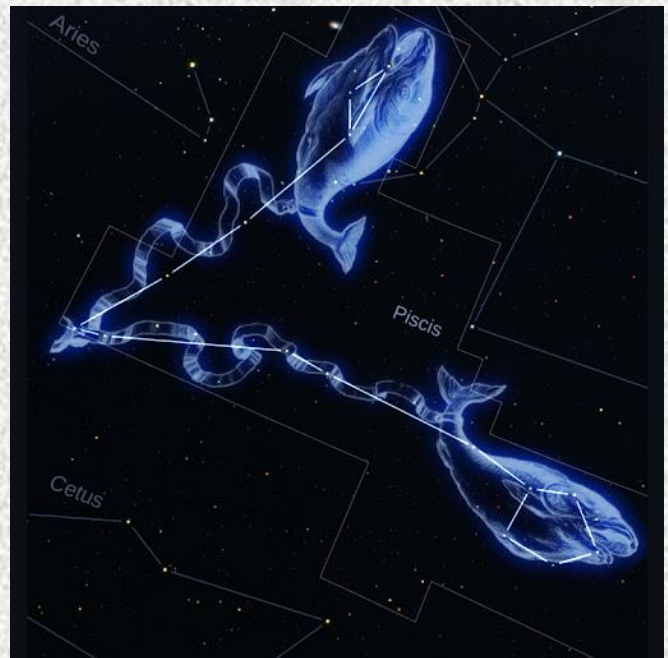
Existeixen principalment dos mites que expliquen l'origen de Peixos: la de l'astrònom Eratòstenes i la d'Higini.

Segons el grec Eratòstenes, té a veure amb la deessa Derceto, filla d'Afrodita, la qual era coneguda per ser meitat dona i meitat peix. Una nit, Derceto passejava pels voltants d'un llac, i per no fixar-se bé en el seu camí, va caure a l'aigua. Tot i que tenia cos de sirena, no aconseguia sortir de l'aigua, així que un peix gegant que passava per allí va rescatar-la. Per mostrar el seu agraïment, Derceto va crear la constel·lació Peixos.

Aquesta és la versió que explicaria per què el símbol de zodíac de Peixos són dos peixos mossegant-se la cua i no lligats amb una corda.

En la versió d'Higini, els déus de l'Olimp havien vençut als Titans i per això Gaia, la Mare Terra i creadora dels gegants, no estava gens contenta. Va decidir crear el seu últim fill, el gegant més terrorífic i destructor, perquè fes pagar la seva venjança als déus de l'Olimp. Al gegant el va anomenar Tifó, i era tan immens que arribava a les estrelles. En comptes de cames tenia serps. A més, tenia cent caps de drac que escopien terra i lava. Era tan espantós que tots els deus van quedar impactats tan sols veure'l.

Com que sabia que no podia lluitar contra aquella criatura, la deessa Afrodita va decidir convertir-se en peix i escapar per l'aigua amb el seu fill Eros. Tot i això, com que l'aigua estava molt tèrbola, van decidir lligar-se de les cues amb una corda per no perdre's.

Hi ha una altra versió complementària d'aquest mite que diu que no es van transformar en peixos, sinó que les nimfes del riu els van enviar aquests dos animals, sobre els quals els deus van cavalcar fins a deixar enrere el monstre.

Júlia Ribes Fabregat

Orió

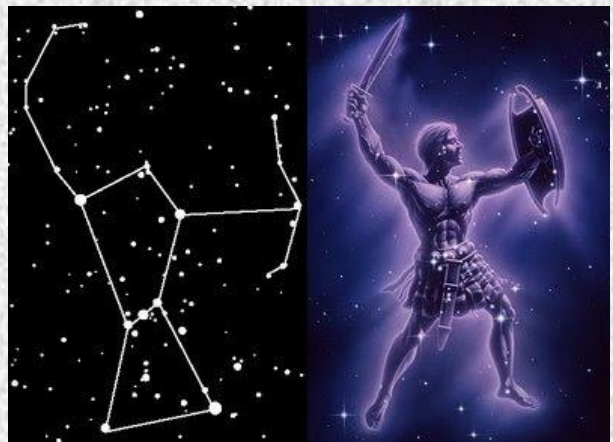
Orió va ser un gegant fill de Posído Euríale una de les Gòrgones. Diuen que era tan gran que encara que fos al punt més profund dels oceans no l'arribava a cobrir mai del tot. Formava part del seguici d'Artemisa i era un gran caçador

Diuen que es va enamorar de Mèrope filla d'Enopió, un cop Mèrope i Orió obcecats per l'amor es van intentar escapar junts i Enopió, enfadat per l'ofensa de la seva filla i el seu enamorat, junt amb l'ajuda de Dionís van cegar l'enorme gegant ales. Orió abatut ja que no podia caçar, va recórrer a l'oracle per curar la seva ceguera i l'oracle li va dir que anés a l'est i que un cop li donessin els raigs de sol se li curaria la vista. Un cop allí se li va curar la vista i va reprendre les seves labors de caçador.

Una altra versió diu que no es van enamorar recíprocament i que Orió la va violar i ella el va deixar cec; temps després Hèlios li va retornar la vista.

Hi ha varies versions de la seva mort una diu que va ser Hera la que li va donar mort enviant-li un escorpí per haver presumit de poder assassinar a totes les criatures de la terra. L'altra diu que apol·lo gelós de què la seva

germana Artemis sentís estima d'un altre ésser, li va proposar un repte «a que no ets capaç de donar-li un punt en la llunyania» va resultar que aquest punt era Orió i quan Artemis va anar a recollir la seva presa, en adonar-se que era el seu estimat, el va ascendir a les estrelles.

La constel·lació consta de dos apèndixs un que s'identifica amb una espasa o garrot i l'altre amb un escut de vegades en comptes d'això porta un arc.

La seva estrella més brillant es Rigel β es una estrella supergegant blava molt lluminosa amb una magnitud de 0'12 i es troba a 860 anys llum. Li pertany també una nebulosa de nom Nebulosa d'Orió (M 42)

Andrés Sáez Subías

